

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.137/2025/5. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, 2026. évi április hó 01. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az embercsempészség büntetése miatt Terhelt3 és társa ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2025. július 09. napján kelt B.153/2025/2. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy

a III. r. vádlott neve helyesen: Terhelt3.

A másodfokú eljárásban felmerült 8.400,- /Nyolcezer-négyszáz/ Ft büntügyi költség merült fel, amelynek megfizetésére Terhelt3 III. r. vádlott köteles.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék 2025. július 9. napján – előkészítő ülésen hozott és – kihirdetett B.153/2025/2. szám alatti ítéletében Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészség büntetében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, b) pont], és ezért őt 1 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre ítélte.

[2] Terhelt4 IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett embercsempészség büntetében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, b) pont], és ezért őt 2 év szabadságvesztés büntetésre ítélte.

[3] Mind a III. r., mind a IV. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette és megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén annak végrehajtási fokozata börtön, amelyből a vádlottak legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. A III. r. vádlottal szemben 187.270 Ft erejéig (20.000 forint és 500 euró), a IV. r. vádlottal szemben 100 euró összegre (37.608 forint) vagyonelkobzást rendelt el. Kötelezte a III. r. és IV. r. vádlottakat az ügyben felmerült büntügyi költség állam javára történő megfizetésére.

[4] A törvényszék ítélete ellen a vádlottak terhére a főügyészség képviselője jelentett be fellebbezést a büntetés súlyosítása, felfüggesztett szabadságvesztés helyett végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, továbbá közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.299/2025/1-I. számú átiratában az ügyész által a Terhelt4 IV. r. vádlott terhére bejelentett fellebbezést változatlanul, míg Terhelt3 III. r. vádlott esetében *módosítva* fenntartotta. Rámutatott arra, hogy felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Ezen túl arra is, hogy az elsőfokú bíróság a

büntetőeljárási szabályokat betartva fogadta el a vádlottak bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomását, valamint a tárgyaláshoz való jogáról lemondó nyilatkozatát. A tényállásból, amelynek megalapozottsága a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú eljárásban nem vizsgálható, helyes következtetést vont a vádlottak büntetőjogi felelősségére, a vádlottak terhére rótt bűncselekmény minősítése is helytálló.

A büntetés kiszabása körében arra hivatkozott, hogy az elbíráláskor hatályos anyagi jog enyhébb elbírálást eredményez a vádlottakra nézve. Az embercsempészség köztudomásúan rendkívül módon elszaporodott bűncselekmény, a következményei a közrendet és a közbiztonságot fokozottan veszélyeztetik, így a társadalomra veszélyessége kiemelkedő. A végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés ezért elégtelen a büntetés kettős céljának az eléréséhez, főként ahhoz, hogy másokat visszatartson e könnyű pénzkereseti lehetőséget ígérő, élőködő, több esetben tragédiával végződő bűncselekmény elkövetésétől.

A III. r. vádlott vonatkozásában a személyi körülményeire (3 gyermekről gondoskodik), a büntetlen előéletére és a fokozatosság követelményére figyelemmel vonatkozásában hosszabb időtartamra felfüggesztett (Btk. 85. § (2a) bekezdés) szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[6] Terhelt4 IV. r. vádlott védője a főügyészség fellebbezésére tett észrevételében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az a tény, hogy a IV. r. vádlottal szemben 2020. augusztus 10. napján a Pesti Központi Kerületi Bíróság 360.BPK.61267/2020/3. számú jogerős végzésével kábítószer fogyasztásával elkövetett kábítószer birtoklásának vétsége miatt 192.000.- Ft pénzbüntetést szabott ki, a jelen esetben nem tekinthető súlyosító körülménynek, mert annak súlya elenyésző volt. Ezen túlmenően nyomatékosította, hogy a IV. r. vádlott teljeskörűen beismerte cselekményét, tárgyaláshoz való jogáról lemondott, megbánását fejezte ki, az eljárás ésszerű időn belül történő befejezéséhez is hozzájárult. Ezen túlmenően hivatkozott arra a jogalkotásban mutató tendenciára is, amely az embercsempészekkel szemben kiszabott büntetések kapcsán a börtönbüntetések felfüggesztését, kiutasítás kötelező alkalmazását szorgalmazza.

[7] A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta.

Kiemelte, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, 2025. augusztus 19. napján hatályba lépett új Btk. rendelkezés, amely hosszabb időtartamú szabadságvesztés felfüggesztésének lehetőségét biztosítja hosszabb tartamra, kedvezőbb elbírálását jelent a vádlottakra nézve.

Álláspontja szerint a törvényszék helytállóan feltárta a büntetés kiszabási körülményeket. A vádlottak terhére rótt bűncselekmények 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmények. Az irányadó középérték 5 év, ebből kellett kiindulni, illetve elsősorban az ügyész mértékes indítványa határozta meg a büntetéseket. A III. r. vádlott vonatkozásában fenntartotta az átiratban bemutatott kedvező személyi körülményeket, ugyanakkor a IV. r. vádlott esetében ilyen körülmény nem áll fenn, erre és a IV. r. vádlott büntetett előéletére hivatkozással a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását tartotta arányos büntetésnek.

[8] A III. r. vádlott védője a nyilvános ülésen kiemelte, hogy az elsőfokú ítélet ellen nem jelentettek be fellebbezést, továbbá azt is, hogy a III. r. vádlott teljeskörű beismerést tett. Hivatkozott arra, hogy maga a bűncselekmény nagy súlyú bűncselekmény, ugyanakkor a III. r. vádlott szerepét az a rendkívüli súllyal bíró személyi körülmény indokolta, hogy nehéz anyagi körülmények között élt. Ezt támasztja alá, hogy az első

cselekményéért – annak ellenére, hogy tudatában volt annak, hogy bűncselekményt követ el – 20.000,- Ft-ot kapott. Nincs a III. r. vádlott személyében rejlő olyan fokú társadalomra veszélyesség, ami a büntetés súlyosítását igényelné.

[9] A IV. r. vádlott védője – fenntartva az írásbeli beadványában írtakat – az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy a fellebbviteli főügyészség által hivatkozott büntetett előélet az 56. BK vélemény szerint nem vehető figyelembe, mert teljesen más bűncselekmény (kábitószerfogyasztás) volt évekkal ezelőtt. Ez a bűncselekmény, ami nem áll kapcsolatban a jelen bűncselekménnyel.

Hangsúlyozta, hogy a IV. r. vádlott az első pillanattól kezdve együttműködött a hatósággal, már az első gyanúsítotti vallomásában beismerte a bűncselekmény elkövetését, közreműködött annak feltárásában, és hangsúlyozandó, hogy egyetlen alkalmaszerű elkövetés volt, amivel 100 euró bevételre tett szert. Ezért nem helytálló, hogy huzamosabb ideig részt vett az embercsempészetnek a működésében.

Álláspontja szerint a bűncselekmények az elszaporodottságára való ügyészi hivatkozás súlytalan, mert ezt megfelelő statisztikával nem támasztotta alá. E körben kiemelte, hogy ezek a bűncselekmények már éppen csökkenő tendenciát mutatnak.

[10] A bejelentett fellebbezések tartalmára és a Be. 580. § (2) bekezdésében rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdései szerint járt el, melynek eredményeképpen a főügyészi fellebbezés nem megalapozott.

[11] A fellebbezések irányára tekintettel a korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdése alapján, hogy volt-e olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, a terheltet fel kell-e menteni vagy meg kell-e szüntetni az eljárást, illetve a bűncselekmény minősítése törvényes-e, továbbá vizsgálendő a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés, amely jelen eljárásban a fellebbezés tárgya. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is. Ugyanakkor a Be. 591. § (2) bekezdése és az 583. § (3) bekezdés alapján nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[12] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan a Be. 607. § (1) bekezdésben és a Be. 608. § (1) bekezdésben rögzített hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette és a felülbírálatot gátolta volna. Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta.

[13] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítéltábla a vádlottak bűnösségére vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült időközben fel, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján is a vádlottak felmentéséről vagy velük szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni.

[14] A vádlottak terhére rótt bűncselekmény minősítése és megnevezése is törvényes, azonban Terhelt4 IV. r. vádlott esetében az ítélet rendelkező része a cselekmény minősítésénél feltünteteti a Btk. 353. § (2) bekezdésének b) pontja mellett az a) pontot is, addig az ítélet jogi indokolását tartalmazó részének [20] bekezdésénél az a) pont rögzítése – feltehetőleg leírási hiba miatt – elmaradt. Tekintettel arra, hogy a kihirdetett ítélet, vagyis a rendelkező részben írtak az irányadók, ezért az ítéltábla a [20] bekezdést a fentieknek megfelelően kiegészíti a (2) bekezdés a) pontjával.

[15] A büntetés kiszabási körülményeket az elsőfokú bíróság nagyobb részben feltárta, azokat részletesen ismertette. A súlyosító körülmények között szerepel az ilyen cselekmények (embercsempészás) elkövetéskori elszaporodottsága. Ezt a körülményt jelentősen árnyalja viszont, hogy azóta drasztikusan lecsökkent az embercsempészás miatt indult büntetőügyek száma. Terhelt4 IV. r. vádlott esetében a büntetett előélet nyomatéka kicsi, mivel időben távoli, más jellegű ügyben született ítéletről van szó.

[16] Feltétlenül nyomatékos enyhítő körülményként kell figyelembe venni, hogy a vádlottak a bűnösségre is kiterjedő vallomást tettek, ezzel jelentősen csökkentve az eljárás időtartamát és munkaigényét. Ez akkor is igaz, ha a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a terhelték beismerő vallomása nélkül is aggálytalanul megállapítható a tényállás. Nem hagyható figyelmen kívül e körben a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény, az „új Be.” miniszteri indokolása a Be. 499. §-ában szabályozott előkészítő ülésen történő beismerés – mint új, az eljárást könnyítő jogintézmény bevezetése – körében. Eszerint a törvény kiemelt hangsúlyt fektet a terhelti együttműködésre. Az időszerűség és a pergazdaságosság elveinek megfelelő az a felismerés, hogy pragmatikus szempontok alapján érdemes eltérően kezelni azokat az ügyeket, amelyekben a terhelt beismer, azokkal az eljárásokkal szemben, amelyekben a tagadó terhelt bűnösségét kell bizonyítani. A beismerés egyben lehetőséget teremt a terhelttel való együttműködésre, melyben valamennyi fél és a társadalom egésze érdekelt, hiszen az a hatóságok oldalán idő- és költségmegtakarítást, a terhelt oldalán enyhébb szankcionálást, egyben azt az üzenetet közvetíti, hogy a bűncselekmény elkövetőjét valóban felelősségre vonják. Ezzel rövid időn belüli, lényeges gyorsítás és hatékonyság-növelés várható.

Az előkészítő ülés új koncepciójában a terhelti együttműködés nincs előzetes és formális megegyezéshez kötve, ugyanakkor az ügyészség a vádiratban a büntetés, vagy intézkedés nemére és tartamára, illetve mértékére tett indítványával a tisztességes eljárás elveivel összhangban ösztönzőleg hathat a vádlotti beismerő vallomás megtételére, egyúttal aktív szerepet tölthet be a bírói döntés orientálásában. A terhelti együttműködés ezen formája optimális működés esetén társadalmi méretekben is jelentősen hozzájárulhat a büntetőeljárások egyszerűsítéséhez és időszerű befejezéséhez. Az előkészítő ülésen tett beismerő vallomásnak és ez alapján történő ügybefejezésnek pontosan a büntetéskiszabásban mutatkozik meg a jelentősége.

[17] Nem értett egyet az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával, miszerint az elbírálás idején hatályos Büntető Törvénykönyv az elkövetéskorihoz képest kedvezőbb elbírálást tesz lehetővé a vádlottak számára. A jelenleg hatályos Btk. 85. § (1a) bekezdése ugyan egyfelől lehetővé teszi, hogy az embercsempésszel szemben nem csupán a két évet meg nem haladó szabadságvesztést, hanem az öt évet meg nem haladó szabadságvesztést lehet felfüggeszteni, azonban jelen ügyben utóbbi tartamú szabadságvesztés alkalmazása egyik vádlott esetében sem merült fel a bíróságok részéről,

másfelől viszont a szabadságvesztés végrehajtásának próbaideje embercsempészség esetében a Btk. 85. § (2a) bekezdés értelmében 10 évig terjedhet a jelenleg hatályos szöveg szerint, míg az elkövetéskori törvény ezt 5 évben maximálta. Mivel mindkét vádlott esetében felfüggesztett szabadságvesztés indokolt, ezért a jelenleg hatályos (2a) bekezdés nemhogy enyhébb, hanem – a próbaidő felső határának hosszabbodására figyelemmel – súlyosabb szankciót tesz lehetővé, ezért az ítéltábla megítélése szerint a főszabálynak megfelelő elkövetéskori Btk.-t kell alkalmazni, s ebben az esetben mindkét vádlottnál a törvényi maximumot eléri a felfüggesztés tartama.

[18] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához. A Büntető Törvénykönyvhöz fűzött indokolás kiemeli, hogy a „Btk. büntetési rendszerében a szankció meghatározásának joga megoszlik a jogalkotó és a jogalkalmazó között.” Ezt a rendszert kibillentette a Be. 2025. augusztus 19-i módosítása, mikoris a Be. 836/A. § a külföldi embercsempészekkel kapcsolatban olyan szabályokat vezetett be, aminek eredményeként a legtöbb esetben a külföldi embercsempésznek nemhogy a büntetőjogi felelősségét nem lehet megállapítani, de maga az eljárások is igen rövid időn belül felfüggesztenek. S mivel a bírói ítélet nem lehet pusztán jogszabályok mechanikus alkalmazása; a büntetésekszabásban mindig érvényesülnie kell az igazságosság és az arányosság követelményének, ezért a jogszabályban alkalmazott eltérést magyar és külföldi embercsempész között a büntetés kiszabása körében értékelni kell.

[19] Kiegészítésre szorul az elsőbírói ítélet jogi indokolása annyiban, hogy a vádlottak terhére rótt bűncselekményt 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, ebből következően 5 év a középérték.

[20] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés kiszabásakor figyelembe vett minden feltárt enyhítő és súlyosító körülményt és azokat a súlyuknak megfelelően is értékelte, figyelemmel volt az ügy jogerősen elítélt vádlottjainak büntetésére, az azokkal való belső arányosságra is.

[21] Mindezen büntetésekszabási körülmények és a vádlottak terhére rótt bűncselekmény konkrét tárgyi súlya és az elkövetők társadalomra veszélyessége alapján kiszabott szabadságvesztés büntetések a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése mellett is szükséges és egyben elégséges joghátrányok, melyek alkalmasak a büntetési célok megvalósításához és kellően igazodik a büntetésekszabási körülményekhez is. A büntetés így törvényes, mely kellő visszatartó erővel bír, biztosítja, hogy a vádlottak a jövőben ne kövessen el semmilyen bűncselekményt és megfelel a generális prevenció céljainak is. Az ítéltábla erre figyelemmel lényegesen súlyosabb joghátrány alkalmazását nem látta indokoltnak.

[22] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek voltak.

[23] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés értelmében helybenhagyta azzal, hogy a III. r. vádlott (vezeték)nevét pontosította.

[24] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdése szerint rendelkezett.

[25]

Győr, 2026. április 01.

Dr. Varga Gábor sk.
sk.

a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.

előadó bíró

Dr. Papp Krisztina

bíró

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Győri Törvényszék 2025. július 09. napján kelt B.153/2025/2. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. április 01.

Dr. Varga Gábor sk.

a tanács elnöke